

Opfriskuur voor je lesuur!

Deze week:

“Differentiëren deel 1”

Ondanks dat klassen vaak hetzelfde algemene niveau kennen, zoals b.v. KB....zijn er vele verschillen tussen leerlingen onderling. Zo kan de een prachtig tekenen en goed zijn in wiskunde en heeft de ander meer talent voor het snappen van grammatica. Leerlingen hebben verschillende niveaus en onderwijsbehoeften. Het onderwijs moet dus aangepast zijn aan de verschillen tussen leerlingen. Differentiatie is de wijze waarop een leerkracht met de verschillen tussen leerlingen omgaat. Het doel is om alle leerlingen een bepaald niveau te laten behalen door te variëren in zaken als instructiewijze en instructietijd. Hieronder een tweetal differentiatievormen: differentiatie in lengte van instructie en differentiatie in tempo.

1. Differentiatie in lengte van instructie:

Begin met een klassikale instructie over de taken die moeten worden gedaan. (zie opfriskuur: complete instructie). Daarna kun je b.v. door te testen met een quizje kijken wie het begrepen heeft. Degenen die de uitleg snapten zet je nu gericht aan een taak. De andere leerlingen of diegene die volgens jou meer instructie nodig heeft, nodig je uit aan de door jou ingerichte instructietafel: dit werkt beter dan de leerlingen op hun plek te laten zitten, want dat geeft veel onrust.

2. Differentiatie in tempo:

Niet ingevulde tijd is voor sommige leerlingen verveeltijd en kan dus onrust geven in je les. Als er leerlingen zijn die sneller zijn dan andere leerlingen, zorg dan voor extra oefeningen of een uitdagende extra opdracht om die l.l. te prikkelen en actief te houden.

Als je gaat differentiëren vertel dan wat je verwacht van de leerlingen. Voorbeeld: bij zelfstandig werken, terwijl er een verlengde instructie wordt gegeven, is het stil. En als je de opdracht afhebt, dan haal je bij mij de verdiepende opdracht.

